

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

Література

1. Конституція України. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%804> . (Дата звернення: 25.03.20)
2. План дій щодо забезпечення безпеки журналістів. <https://en.unesco.org/un-plan-action-safety-journalists> (Дата звернення: 27.03.20)

Загаріна Є. А.,
студентка 4 курсу спеціальності «Право»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ІДЕНТИФІКАЦІЯ КОРУПЦІЇ ЯК ДЕГРАДАЦІЇ СВІДОМОСТІ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Корупція, як негативний чинник розвитку суспільних відносин, в останні десятиріччя розповсюджуються в усіх сферах життєдіяльності суспільства. Корупція – це багатоскладний, перш за все, економічний та політичний вірус, який поширює свій руйнівний вплив на усю систему існування людства. Цей паразитичний феномен не тільки пристосувався до нашої країни, а й «злився» в одне ціле з управлінським апаратом на усіх ланках без виключення.

Погоджуємося з М. Мельником, що корупція - це «соціальне явище, яке має соціальну обумовленість, соціальні закономірності розвитку і справляє негативний вплив на соціальні процеси. Існуючи в суспільстві і будучи породженням суспільних відносин, корупція пронизує різні соціальні сфери суспільства, по-різному деформуючи суспільні відносини» [2, с. 55].

На думку О. О. Акімова, у країнах, де хабарництво та інші корупційні діяння трапляються порівняно рідко, корупція в громадській свідомості асоціюється з великим злом для держави та її громадян і немає істотного впливу на суспільне життя. У тих

країнах, де корупція поширена значною мірою, корумповані відносини все більше витісняють правові, етичні відносини між людьми, корупція із соціальної аномалії поступово перетворюється в правило і виступає звичним способом розв'язання життєвих проблем, стає нормою функціонування влади і способом життя значної частини суспільства [Див.: 1].

Наразі поняття корупції сприймається суспільством як щось далеке та непричетне до буденного існування людей, це «щось», що не піддається змінам та впливу громадянина, з чим треба боротися на рівні публічної влади. Але корупція походить якраз з взаємовідносин людей, народу, суспільства. Джерелом підкупу, незаконної вигоди та обману постають люди, їх відносини. До іронії ситуації, через корупцію в першу чергу страждає саме соціум, як правило, незахищені верстви населення - бідні, втрачаючи в економічному, політичному, соціальному плані захист та владні повноваження, закріплені Конституцією України.

В умовах глобального поширення корупції, суспільство відчуває моральний тиск, який призводить до групової деградації волевиявлення. Отже, корупція являє собою не тільки правопорушення, яке шкодить політичному й економічному стану держави, а й формує пагубний ефект на мислення суспільства. Корупція тісно пов'язана з рівнем свідомості українського суспільства. Вона процвітає та розповсюджується в управлінських взаємовідносинах лише за так званою «згодою» народу. Українці обрали шлях покори та прийняття корупції як явища неминучого притаманного публічній владі, що рівнозначно спонуканню та просуненню корупції на усі рівні влади. Деградація соціального мислення призводить до нормалізації сприйняття корумпованих відносин, що в свою чергу підриває механізм нормального функціонування держави та знищує демократичні принципи її будування.

Однією з головних функцій нашої держави повинно бути проведення антикорупційної політики, що зможе забезпечити демократичний розвиток країни. Для цього, перш за все, повинно бути кардинально змінено сприйняття явища корупції у

«суспільному розумі» шляхом формування у соціумі психологічних та моральних основ, що змінять сприйняття корупції на протипагу старих звичок бездіяльності та неприсутності.

Література:

1. Акімов О. О. Психологічні аспекти проявів корупції в державному управлінні. Державне управління: теорія та практика. 2014. № 1. С. 181-188.
2. Мельник М. І. Корупція: сутність, поняття, заходи протидії: Монографія. Київ: Атіка, 2001. 304 с.

Зельцман І. М.,
студентка 3 курсу спеціальності «Право»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВІВ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Тривалий час проблема проявів насильства в сім'ї вважалася прерогативою усталених звичаїв та традицій і залишалася поза сфери механізму правового регулювання. Будь-яке втручання в родинні стосунки з боку держави і суспільства вважалося порушенням таємниці приватного життя та категорично не допускалось. Такий стан речей призвів до певного ёсвавілля в сфері сімейних відносин та перетворення їх в область латентних правопорушень, які залишалися поза уваги компетентних органів державної влади. Вперше на світовому рівні проблема сімейного насильства була актуалізована завдяки активним спільним діям міжнародного руху щодо захисту прав жінок, оскільки саме жінки склали найбільш вразливу і незахищену групу, яка страждала від насильницьких дій з боку членів своєї сім'ї (батьків, чоловіків,